

Η εορτή του προστάτου της Δικαιοσύνης, Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, στη Βέροια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)



Την Παρασκευή 3 Οκτωβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων και Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας για την εορτή του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, προστάτου της Δικαιοσύνης.

Στο τέλος τελέστηκε αρτοκλασία για τα μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Βεροίας και μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη, παρουσία τοπικών στρατιωτικών και πολιτικών αρχών και πλήθους νομικών.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας με την ευκαιρία της ενάρξεως του νέου

δικαστικού έτους, ο **Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων** τέλεσε αγιασμό στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Βεροίας, όπου εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε εκδήλωση προς τιμήν των αποχωρούντων από την ενεργό υπηρεσία και των νεοδιορισθέντων δικηγόρων του Συλλόγου.

Στην εκδήλωση απηύθυνε χαιρετισμό ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βεροίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Τινές δέ κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καί Διονύσιος ὁ Ἄρεοπαγίτης».

Τό κήρυγμα τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου στόν Ἄρειο Πάγο, πού ἀκούσαμε σήμερα στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, δέν ἦταν μία συνηθισμένη ὁμιλία. Ἐξέπληξε πολλούς, αἰφνιδίασε μερικούς, καί ὁδήγησε κάποιους στόν δρόμο τῆς ἀληθείας, στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ καί στή σωτηρία.

Ἀνάμεσά τους καί ὁ ἀρεοπαγίτης Διονύσιος. Ἐνας ἄνθρωπος πού δέν θά μπορούσε νά τόν θεωρήσει κανείς ἀφελῆ ἢ εὐκολόπιστο, ἕναν ἄνθρωπο πού θά μπορούσε νά παρασυρθεῖ ἀπό μία καί μόνο ὁμιλία ἑνός ἀγνώστου ὁμιλητοῦ, ὁ ὁποῖος παρουσίαζε ὡς ἄγνωστο Θεό ἕναν Ἐσταυρωμένο Ἰουδαῖο.

Ὁ ἀρεοπαγίτης Διονύσιος ἦταν σοφός κατά κόσμον ἀλλά συγχρόνως καί συνετός. Ἡ κρίση του εἶχε ὀξυνθεῖ στή διάκριση μεταξύ δικαίου καί ἀδίκου, ἐννόμου καί ἀνόμου, καί ἡ ψυχή του ἀναζητοῦσε πέρα ἀπό τό ἀνθρώπινο δίκαιο τόν δίκαιο καί ἀπροσωπόληπτο Θεό. Ἀναζητοῦσε πέρα ἀπό τόν φυσικό νομοθέτη τόν θεῖο Νομοθέτη πού δέν ἔθεσε μόνο τούς νόμους τοῦ σύμπαντος, ἀλλά μᾶς ἀποκάλυψε μέ τίς ἐντολές του τόν δρόμο πού θά μᾶς ὁδηγήσει κοντά του. Καί αὐτόν βρῆκε μέσα ἀπό τό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Αὐτός ἄγγιξε τήν ψυχή του καί τόν κάλεσε νά τόν πιστεύσει καί νά τόν ἀκολουθήσει.

Καί ὁ ἀρεοπαγίτης Διονύσιος ἀκολούθησε χωρίς δισταγμό τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ καί ἀφιερώθηκε στή μελέτη καί ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν καί τῶν νόμων του καί διακρίθηκε ὄχι μόνο ὡς ἀρεοπαγίτης ἀλλά καί μαθητής καί γνήσιος φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Τί ὅμως ἔχει νά πεῖ σέ μᾶς σήμερα ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης; Τί ἔχει νά πεῖ στους νομικούς πού τόν τιμοῦν ὡς προστάτη τους; Τί ἔχει νά πεῖ σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία τό δίκαιο καταπατεῖται χωρίς φόβο καί χωρίς αἰδῶ, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου παρερμηνεύεται καί παραποιεῖται, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ Δικαιοσύνη ἀμφισβητεῖται, ἐπικρίνεται καί κατακρίνεται, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία οἱ λειτουργοί τῆς Δικαιοσύνης γίνονται «σημεῖα ἀντιλεγόμενα», τῶν ὁποίων τό κύρος καί ἀντικειμενικότητα τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία πολλοί προσκολλῶνται σέ διάφορους καί

διάφορα ἐπιδιώκοντας τό προσωρινό ὄφελος ἢ τό εὐκόλο κέρδος;

Ὁ λόγος τοῦ ἐορταζομένου ἀγίου εἶναι σαφής γιά ὅσους θέλουν νά τόν ἀκούσουν. Ἐάν ἡ Δικαιοσύνη βάλλεται ἢ ὑπονομεύεται στίς ἡμέρες μας καί ἔάν τό δίκαιο πλήττεται κατάφωρα ἢ ἀμφισβητεῖται, αἰτία εἶναι ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Θεό. Διότι ὁ Θεός εἶναι ὁ ὁμόνος δίκαιος καί αὐτός ὁ ὁποῖος «δικαιοσύνας ἠγάπησε», εἶναι ὁ ὁμόνος ἀπροσωπόληπτος κριτής, τοῦ ὁποῖου «ἡ κρίσις δικαία ἐστι», καί ὁποῖος βρίσκεται κοντά του, ὁποῖος ζεῖ κοντά του, ὁποῖος τόν πιστεύει καί ἀκολουθεῖ τίς ἐντολές του στή ζωή, αὐτός μέ τή χάρη καί τόν φωτισμό του μπορεῖ νά διακρίνει τό δίκαιο ἀπό τό ἄδικο, ὄχι μέ τόν τρόπο πού τό διακρίνουν οἱ μακράν τοῦ Θεοῦ ζῶντες, οἱ ὁποῖοι συχνά ταυτίζουν τό δίκαιο μέ τό συμφέρον καί τό ἐπωφελές γιά τούς ἴδιους ἢ γιά τούς ἰσχυρούς· ὄχι μέ τόν τρόπο πού ἀντιμετωπίζουν τό ἄδικο ὡς μία συνηθισμένη πρακτική καί μέθοδο, χωρίς τήν ὁποία δέν μπορεῖ νά λειτουργήσῃ τίποτε στόν σύγχρονο κόσμο.

Ὅποῖος ζεῖ κοντά στόν Χριστό, ὁποῖος σέβεται τίς ἐντολές του, αὐτός μπορεῖ νά διακρίνει τό δίκαιο ἀπό τό ἄδικο, γιατί ἄδικο εἶναι ὅ,τι εἶναι ἀντίθετο μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ· ἄδικο εἶναι ὅ,τι ἀρνεῖται τίς ἐντολές του· ἄδικο εἶναι ὅ,τι προσβάλλει καί καταπατᾷ ὅσα Ἐκεῖνος δημιούργησε καί τίμησε καί ἀνέδειξε, εἴτε εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί τό σῶμα του, εἴτε εἶναι ἡ ζωή του καί τά δικαιώματά του, εἴτε εἶναι τό φυσικό περιβάλλον καί ἡ κτίσις ὁλόκληρη.

Καί μπορεῖ ὁ κόσμος νά νομίζει ὅτι τό δίκαιο ἐκσυγχρονίζεται μαζί μέ τήν κοινωνία πού ἐκσυγχρονίζεται, καί ὅτι ἀρχές καί νόμοι παλαιοί ὀφείλουν νά καταργηθοῦν καί νά ἀντικατασταθοῦν μέ νέους πού θά διασφαλίζουν δῆθεν τό σύγχρονο δίκαιο, αὐτό ὅμως εἶναι μία πλάνη καί μία αὐταπάτη, γιατί ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καί τό δίκαιο πού ἐκφράζεται μέσα στό νόμο καί τίς ἐντολές του, δέν παλιώνει καί δέν χρειάζεται ἀντικατάσταση. Διότι, ὅ,τι ἐπιχειρεῖ νά τά ἀντικαταστήσῃ, εἶναι ἀνθρώπινο δημιούργημα καί κατά συνέπεια εἶναι προϊόν τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας καί ἀδυναμίας καί δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τίς ἐντολές τοῦ δικαίου καί δικαιοκρίτου Θεοῦ.

Καί δυστυχῶς τέτοια προϊόντα βλέπουμε καί στίς ἡμέρες μας· νόμους καί νομοθετήματα πού ἐν ὀνόματι τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ὑποστηρίζουν δῆθεν τά δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων, καταβαρυνόντας ὅμως στήν οὐσία τήν προσωπικότητα καί τήν ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου, τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἔπλασε κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσίν του.

Καί στή συνέχεια ἀποροῦμε καί διερωτόμεθα ὅλοι, γιατί ἐπλεόνασε στόν κόσμο ἡ ἀδικία, γιατί δέν μπορεῖ νά ἐπικρατήσῃ παρά τούς πολλούς καί μεγάλους ἀγῶνες τῶν ἀνθρώπων ἡ δικαιοσύνη. Διότι δέν ὑπάρχει καί μπορεῖ νά λειτουργήσῃ ἡ δικαιοσύνη μακριά ἀπό τόν Θεό.

Γι' αὐτό ὅλοι μας, ἀλλά ἰδιαίτέρως ἐσεῖς οἱ νομικοί, ἀκολουθεῖστε τό παράδειγμα τοῦ προστάτου σας ἀγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ ἄρεοπαγίτου, μένοντας πιστοί στόν δίκαιο καί δικαιοκρίτη Θεό, καί μένοντας κοντά στόν Θεό θά διακονεῖτε μέ τή χάρη του τήν ὑψηλή ἀποστολή σας, ἐργαζόμενοι γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ δικαίου στόν κόσμο καί στούς ἀνθρώπους.

